

Prvo
poglavje

Ustvarjeni za ljubezen

Si se kdaj vprašal, zakaj se prizori spolnosti pojavljajo v skoraj vsaki televizijski oddaji, oglasu, pesmi in filmu? Poleg tega je spolnost, ki nam jo prikazujejo in o kateri se poje, večinoma čudovita – brez vsakršne bolečine in obžalovanja.

Zelo redko vidimo bolečino, ki izhaja na primer iz sebičnosti. Si se kdaj vprašal, kakšna bi bila družba brez sebičnosti v odnosih? Če bi vsak človek drugega ljubil tako, kot si želi biti ljubljen sam, bi dejansko živeli brez bolečine in brez težav v odnosih. Zamisli si, kako bi bilo, če se zakoni nikoli ne bi končali z ločitvijo. Pomisli, da bi bila s tem bolečina prihranjena tako staršem kot otrokom.

Našemu svetu vlada zmedenost, ki pogosto vodi k zlomljenim srcem. Zdi se, da so ljudje danes bolj zmedeni, imajo bolj nejasne predstave o pomenu ljubezni in smislu spolnosti, kot so jih imeli morda kdajkoli v zgodovini. Veliko jih išče smisel življenja in ljubezni, hkrati pa ne opazijo, da je odgovor naravnost pred njimi: ključ do spoznanja, da je ljubezen, ki jo vsi iščemo (tudi če se tega ne zavedamo), skrita v izvirnem božjem načrtu za naša telesa in duše. Ja, prav si prebral. Ta katoliški učbenik trdi, da nam je Bog s tem, ko nas je ustvaril kot »moške« in »ženske«, dal ključ do skrivnosti ljubezni.



UVODNA MOLITEV

Voditelj: V imenu Očeta in Sina in Svetega Duha. **Amen.**

(Prva možnost)

Voditelj ali bralec 1 prebere 1 Mz 1,1–2,25–28a,30b,31a:

»V začetku je Bog ustvaril nebo in zemljo. Zemlja pa je bila pusta in prazna, tema se je razprostirala nad globinami in duh Božji je vel nad vodami.

Bog je naredil zveri zemlje po njihovih vrstah, živino po njenih vrstah in vso laznino na zemlji po njenih vrstah. Bog je videl, da je dobro. Bog je rekel: 'Naredimo človeka po svoji podobi, kot svojo podobnost! Gospoduje naj ribam morja in pticam neba, živini in vsej zemlji ter vsej laznini, ki se plazi po zemlji!' Bog je ustvaril človeka po svoji podobi, po Božji podobi ga je ustvaril, moškega in žensko je ustvaril. Bog ju je blagoslovil in Bog jima je rekel: 'Bodita rodovitna in množita se, napolnita zemljo in si jo podvrzita.' Zgodilo se je tako. Bog je videl vse, kar je naredil, in glej, bilo je zelo dobro.«

Voditelj ali bralec 2: Gospod, ustvaril si nas po svoji podobi, zato vemo, da si nas ustvaril iz ljubezni in za ljubezen. Ustvaril si nas za združitev v ljubezni drug z drugim, ravno tako, kot si nas ustvaril, da bi bili za vedno združeni s teboj. Gospod, pomagaj nam, da bomo danes odprti za to, da bi se učili, živeli in ljubili kakor ti. Vse to te prosimo, ko skupaj molimo: Oče naš, ki si v nebesih, posvečeno bodi tvoje ime, pridi k nam tvoje kraljestvo, zgodi se tvoja volja kakor v nebesih tako na zemlji. Daj nam danes naš vsakdanji kruh in odpusti nam naše dolge, kakor tudi mi odpuščamo svojim dolžnikom, in ne vpelji nas v skušnjavo, temveč reši nas hudega. Sveti ... (npr. zavetnik vaše župnije), prosi za nas. V imenu Očeta in Sina in Svetega Duha. **Amen.**

(Druga možnost)

Voditelj ali bralec 1 prebere Jn 10,10; 15,10:

»Jaz sem prišel, da bi imeli življenje in ga imeli v obilju [...]. To sem vam povedal, da bo moje veselje v vas in da bo vaše veselje dopolnjeno.«

Voditelj ali bralec 2: Jezus, ustvaril si nas za ljubezen. Naredil si nas zase in naša srca si ne bodo odpočila, dokler ne bodo počivala v tebi. Zato nam odpri misli in srca, da bo ta učna ura molitve. Pomagaj nam, da se odpovemo tistim stvarem, ki nam preprečujejo, da bi prejeli veselje, ki nam ga želiš dati zdaj in vekomaj. **Amen.**

z a p i s k i



ZGODBA ZA ZAČETEK: Besede in rane srca

- »Predala sem se mu, ker sem mislila, da me bo imel zato rajši. Naslednji dan pa se je obnašal, kot da me komaj pozna.«
- »Moji starši so se ločili, ko sem bil star štiri leta, zato nikoli nisem zares imel očeta. Zdaj je mama z nekim drugim tipom, ki se ga pogosto napije, tako da se ves čas prepirata.«



STOPI ČEZ

Zakaj je torej danes na svetu toliko bolečine in trpljenja? Vse se je začelo z eno samo preprosto odločitvijo: ko sta se Adam in Eva odločila za svoj načrt, namesto za božjega. **Izvirni greh**, o katerem boš več izvedel v naslednjih poglavjih, vpliva na vse nas. Namesto da bi si želeli početi tisto, kar je prav, si pogosto želimo početi tisto, kar je narobe. Nagnjenju h grehu pravimo **poželjivost**.

Poželjivost ni nekaj, kar bi zadevalo le točno določeno skupino ljudi, ampak vpliva na vsakega izmed nas, saj smo vsi del družbe, ki so jo ranile posledice greha. Samo pomisli na vse razbite družine, zlomljena srca, spolne zlorabe, odvisnosti, nezvestobo ter sram in obžalovanje v življenju ljudi. Kakšen je **brez-up** družbe, ki je mislila, da je našla **spolno svobodo** tako, da izrablja spolnost, kakorkoli se ji zahoče. Razmisli, kako nas je vse to pripeljalo do stanja, v katerem smo sedaj.

V drugi polovici 20. stoletja se je zelo okreplil vpliv sredstev množičnega obveščanja na družbo. Lahko bi rekli, da so mediji postali glavni učitelj tako mladih kot starih. Televizija in filmi so se iz namigovanja na spolnost hitro izrodili v spolno nazorne vsebine. Nekateri raziskovalci so pri tem opazili scenarij »žabe v loncu«. Morda poznaš ta primer. Če vzameš žabo in jo položiš v lonec z vrelo vodo, bo v trenutku skočila ven. Če pa žabo položiš v vodo pri sobni temperaturi in jo nato segrevaš, se bo žaba počasi prilagajala dvigajoči se temperaturi, ne da bi opazila nevarnost. Čepela bo v vedno bolj vroči vodi, dokler nazadnje ne bo umrla. Primer zelo dobro ponazori moralno močvirje, ki ga prikazujejo mediji. Postopoma smo postali vse bolj neobčutljivi na vse večje število eksplisitivnih spolnih vsebin v medijih. Zaradi tega je naš svet okužen z zaskrbljujoče izkrivljenim razumevanjem poroke in vloge, ki bi jo spolnost morala imeti v zvezi.

Poželenje je »neurejena želja po spolni nasladi ali neurejeno uživanje le-te« (*Katekizem katoliške Cerkve* – KKC, 2351). Gre za spolno željo, ki se ne sklada z božjo ljubeznijo in sebično išče lastni užitek na račun drugega. Poželenje pogosto vlada naši kulturi. Ta prevlada hitro vodi v otopelost in brezbriznost. Otopelost nadalje vodi v pomanjkanje motivacije, da bi se spremenili. Zadovoljni postanemo z zvezami, ki niso zveste, dobre in lepe. Res je, da so to težke besede. Zvenijo precej temačno. Logično vprašanje na to trditev bi bilo: »Ali nam ostaja kaj upanja?« Smo vsi obsojeni na trpljenje z zlomljenim srcem in na poroko z osebo, ki se nam bo zavezala samo za toliko časa, kot ji bo ustrezalo? Kje v vsej tej zmešnjavi je Bog?

Bog je z nami in upanje obstaja! Dobra novica je, da življenje in spolnost nista bila vedno takšna, kakršna sta in ju poznamo danes. Jezus pravi: »Od začetka pa ni bilo tako« (Mt 19,8). Na začetku je vladala ljubezen, poželenje pa *splah ni obstajalo*. Da bi ugotovili, kako rešiti poželenje in zmešnjavo na področju spolnosti, se moramo vrniti na začetek in pogledati, kako je Bog ustvaril spolnost. Tako



Ali veš?

Vsaka šesta ženska, ki je imela spolni odnos pred 15 letom, je poročala, da je bila v tak odnos prisiljena.ⁱⁱ



Ali veš?

V ZDA okrog 40 odstotkov otrok odrašča samo z materjo (neporočeno ali ločeno) in z njenim partnerjem v vsaj enem obdobju do svojega šestnajstega leta.ⁱⁱⁱ



Ali veš?

V ZDA se vsak dan 8000 najstnikov okuži s spolno prenosljivimi boleznimi.^{iv}

bomo spoznali pravi namen naših spolnih darov. Videli bomo, kaj je šlo narobe, in našli upanje, ki nas bo spet pripeljalo k pravi ljubezni in sreči.



K JEDRU

Papež Janez Pavel II. (1920–2005) je v prvih šestih letih svojega papeževanja (1979–1984) posvetil 129 »sredinih avdienc« nizu nagovorov o človeškem telesu in spolnosti. Ti so pozneje izšli v knjižni obliki, ki predstavlja prvi glavni nauk Janeza Pavla II. Ta nauk se imenuje **teologija telesa**, njeni objavi pa je takoj sledil val zanimanja mednarodne javnosti.

Teologija telesa raziskuje pomen našega telesa in spolnih želja, ukvarja pa se tudi s smislom našega bivanja. Filozofi si že tisoče let zastavljajo vprašanja o pomenu življenja. Če si se kdaj spraševal: Kdo sem? Kakšen je smisel mojega življenja? Kakšen je smisel ljubezni?, si postavljaš zelo dobra vprašanja. Odgovoriti na ta vprašanja je bil tudi glavni namen Janeza Pavla II. in njegovega nauka o teologiji telesa. Navsezadnje Janez Pavel II. ni bil samo velik papež, ampak tudi velik filozof.

Kaj je torej **teologija**? Teologijo lahko razumemo kot vedo o Bogu. Sv. Anzelm, filozof, teolog in škof iz 11. stoletja, jo je poimenoval »vera, ki išče razumevanje«. Besedo teologija lahko razčlenimo takole: V grščini *theos* pomeni »Bog« in *logos* pomeni »beseda«. *Logos* so stari Grki razumeli tudi v drugih pomenih, ki se nanašajo na »znanost« in »proučevanje«. (Upoštevaj dejstvo, da so tudi sodobne besede s korenem »-logija« povezane z neke vrste vedo: biologija, arheologija, radiologija, psihologija itd.) Teologija telesa je torej veda o Bogu, kakor se ta razodeva skozi naše telo.¹

Če si ogledamo stvarjenje Adama in Eve v Prvi Mojzesovi knjigi, dobimo odgovore na vprašanja o smislu življenja.

Ljubezen je enaka občestvu

V Prvi Mojzesovi knjigi (1 Mz 1,26–31) beremo, da je Bog ustvaril moškega in žensko in da je bilo to, kar je ustvaril, »zelo dobro«. Ustvarjena sta bila po »Božji podobi«. Morda pogosto slišimo ta stavek, a pogledajmo si, kaj v resnici pomeni. Sveto pismo pravi: »Bog je ljubezen« (1 Jn 4,8). In kjer je ljubezen, tam ni osamljenosti. Zato se oseba ne more poročiti sama s seboj. Za ljubezen potrebujemo ljubimca, ljubljeno osebo in ljubezen med njima. Priti mora do občestva, to je oseb, združenih v ljubezni. Občestvo nastane takrat, kadar se dva človeka ali več ljudi darujejo drug drugemu v ljubezni. Enako se tudi pri Bogu večno izmenjuje ljubezen med Očetom, Sinom in Svetim Duhom.²

Bog je ustvaril ljudi kot »občestvo«, da bi bili v nebesih in na zemlji deležni božje ljubezni. To pomeni, da nas je Bog ustvaril kot moške in ženske natanko



*»Bog je rekel:
'Naredimo človeka po
svoji podobi, kot svojo
podobnost! Gospoduje
naj ribam morja in pti-
cam neba, živini in vsej
zemlji ter vsej lazniini,
ki se plazi po zemlji!'*

*Bog je ustvaril člove-
ka po svoji podobi,
po Božji podobi ga je
ustvaril, moškega in
žensko je ustvaril«
(1 Mz 1,26–27).*

zato, da bi lahko odsevali njegovo ljubezen in postali drug drugemu odkritosrčen dar.³ Iskreno podarjanje drug drugemu ustvarja občestvo, v katerem drug z drugim delimo božjo ljubezen.



VPRAŠANJA ZA POGOVOR

1. Kaj je *teologija*?
2. Kakšen namen je imel Janez Pavel II. s teologijo telesa?
3. Kaj družba po tvojem mnenju verjame in uči o pomenu našega telesa?
4. Kje v Svetem pismu je rečeno, da je telo zelo dobro?
5. Zakaj po tvojem mnenju nekateri ljudje verjamejo, da je njihovo telo slabo?
6. Kako nastane občestvo?



Katekizem katoliške Cerkve uči, da je »Bog sam večno izmenjavanje ljubezni [...]; in namenil nam je deležnost pri tem večnem izmenjavanju«.
(KKC, 221)

Nismo ustvarjeni za samoto

Ko je Bog rekel, da sta Adam in Eva ustvarjena po njegovi podobi, je to med drugim pomenilo, da sta ustvarjena za ljubezen. Toda ko je Bog ustvaril Adama, Eve še ni bilo. A še preden je Bog ustvaril tudi Evo, je Adam vedel, da nekaj pogreša. Zato je Bog rekel: »Ni dobro za človeka, da je sam« (1 Mz 2,18).

Ker smo ustvarjeni po božji podobi, Cerkev uči, da »človek [...] ne more v polnosti najti samega sebe razen z odkritosrčno daritvijo samega sebe«.⁴ Da se lahko podarjamo drugemu, pa ne smemo biti sami. Za občestvo potrebujemo *nekoga drugega*. Popolna podaritev samega sebe je mogoča v zakonu ali v življenju v celibatu, ko se neka oseba *odloči*, da se bo odrekla zemeljski poroki in se popolnoma posvetila poroki med Kristusom in Cerkvijo. V obeh primerih, zakonu in celibatu, smo poklicani, da se darujemo za druge. Kot je rekla blažena mati Terezija: »Življenje ni vredno, da bi ga živeli, če ga ne živimo za druge.«

Pogled Janeza Pavla II. na telo je ključ za razumevanje smisla našega življenja. Spodnji navedek na kratko povzema njegov pogled na telo kot na vidno znamenje, ki kaže k nevidnim stvarim:

V resnici je samó telo sposobno napraviti vidno tisto, kar je nevidno: duhovno in božje. Ustvarjeno je bilo, da v vidno zemeljsko stvarnost prenese skrivnost [Boga]... in da služi kot njeno znamenje.⁵

Čeprav Boga ne moremo videti, nam telesa o njem razkrivajo ogromno neverjetnih resnic, saj smo ustvarjeni »po njegovi podobi«. Tako kot je na primer **zakrament** vidno znamenje nevidne stvarnosti (božje milosti), tako naše telo

Jezus nas je prvi poklical, naj »spoznamo sami sebe«. Poziva nas, naj spoznamo resnico o našem obstoju in svoje življenje usmerimo k ljubečemu občestvu, za katerega smo bili ustvarjeni. Ve, da svoje izpolnitve ne moremo najti v laži, ampak v resnici. Bog, ki je popolno občestvo v Sveti Trojici, nas je ustvaril za popolno občestvo z njim. Ta odnos z Bogom »je pogojen z edinstvenim pojavom [...]: kolikor globlje se prepuščam njemu in dopuščam, da me on prešinja, kolikor silnejše se v meni širi Stvarnikova moč, toliko bolj prepričljivo *gradim samega sebe*.«¹¹

Velika zapoved, ki nam je dana, torej pravi, naj *postanemo, kar smo*. V trilogiji *Gospodar prstanov* ta poziv v *Kraljevi vrnitvi* dobi Aragorn. Aragorn je prestolonaslednik svojega kraljestva, vendar še ni prevzel svojih dolžnosti. Sredi največjega izziva, s katerim se sooča Srednji svet, mu Lord Elrond ponovno skuje kraljevi meč in mu ga izroči z besedami: »*Postani to, za kar si se rodil!*« Če tako kot Aragorn opustimo laži o nas samih, ki smo jim verjeli, in sprejmemo resničnost našega življenja v Kristusu, lahko z vso drznostjo ugotovimo in razglasimo resnico o tem, kdo v resnici smo.

Preberi naslednje navdihujoče besede Janeza Pavla II. in opazuj, ali te nagovorijo, pa čeprav le kot slaboten odmev v tvojem srcu:

Jezus je tisti, ki ga iščete, kadar sanjate o sreči. On vas čaka, ko vas nič, kar najdete, ne zadovolji. On je lepota, ki vas tako privlači, on vas izziva z žejo po polnosti, ki vam preprečuje, da bi se zadovoljili s kompromisi. On vas poziva, da odvržete maske lažnega življenja. On v vaših srcih vidi najbolj pristne odločitve, odločitve, ki jih drugi poskušajo zadušiti.

Jezus je tisti, ki spodbuja v vas željo, da bi iz svojega življenja naredili nekaj čudovitega; voljo, da sledite svojim idealom in ne dovolite, da bi vas premagala povprečnost; pogum, da se ponižno in potrpežljivo posvečate izboljšanju sebe in družbe ter temu, da bi svet napravili bolj človeški in bolj bratsko povezan.

– Papež Janez Pavel II., *svetovni dan mladih, Rim 2000*

Presodi

V katerem od spodnjih pogledov na svet lahko po tvojem mnenju najdemo resnično srečo?

Skupina Weezer v pesmi *Tired of Sex (Utrujen od seksa)*

»Utrujen sem, tako sem utrujen. Utrujen od seksa. Tako utrujen. Vedno tanjši postajam. Ne vem, kdo sem. V ponedeljek zvečer se dajem dol z Jen. V torek zvečer se dajem dol z Lyn. V sredo zvečer se dajem dol s Catherine. Le zakaj se ne morem dajati v Ljubezni?«

ali

Papež Janez Pavel II.

»Oseba, ki se ne odloči, da bo ljubila za vedno, bo težko resnično ljubila tudi en sam dan.«



Razumeti pogonski sistem na vesoljskem plovilu ...

Obvladati novo davčno zakonodajo na področju zunanje trgovine ...

Vedeti, kako pravilno oskrbeti nasedlega kita ...

O teh situacijah povprečnemu človeku ni treba dosti vedeti. Če se ne spoznamo na katerega od teh področij – in na milijone podobnih –, to še ne pomeni, da smo neumni ali leni. Po drugi strani pa ...

Znati zapreti vodo na stranišču, ki poplavlja ...

Znati izvesti Heimlichov prijem na človeku, ki se duši ...

Znati vprašati za najbližje stranišče v tuji državi ...

V vseh teh situacijah lahko že nekaj malega znanja postane zelo koristno. Če se ne najdemo v kateri od teh situacij, lahko pride do katastrofe – ali vsaj do zmešnjave.

Če se hočeš naučiti, kako poteka izstrelitev vesoljskega plovila, kakšen je stroj sprememb davčne zakonodaje ali kako oskrbeti kita, ponavadi potrebuješ samo kakšno knjigo, računalniški klik ali seminar. Seveda so vse te teme lahko zanimive, kljub vsemu pa niso ravno nujno potrebne za vsakdanjo srečo povprečnega človeka. Lahko se odločiš, da boš ostal nepoučen o določenih področjih, pa se bo tvoj svet še vedno vrtel dalje.

Ostati nepoučen o »smislu življenja« pa je povsem druga stvar. Ali boš poznal smisel svojega življenja in živel po njem, bo odločalo o tvoji prihodnosti na zemlji, pa tudi o večnosti, ki jo boš živel po smrti. Ta osupljiva predstava je vsekakor vredna tvoje pozornosti.

Vsak dan, ko bereš ta učbenik, se boš moral odločiti, ali boš pri branju ostal odprtega duha. Odločiti se boš moral tudi, ali si pripravljen spremeniti svoje življenje. Če imaš odprto srce, boš pred Bogom in pred ljudmi rasel v modrosti in znanju. Resnica, ki jo boš našel na teh straneh, prinaša mnogo izzivov pa tudi mnogo zadovoljstva. In zapomni si, da te Bog nikoli ne bo postavil pred izziv, ne da bi ti naklonil tudi potrebne milosti, da ga premagaš.

Na kratko, če boš sprejel, kar piše v tem učbeniku, in začel to tudi uresničevati, se bo tvoje življenje spremenilo – na boljše. To je hiter tečaj ljubezni, resnice in prave

svobode. V odstavkih »Uresničuj ...« boš dobil spodbude in uporabne zamisli, kaj lahko storiš s svojim telesom, ki bodo pustile trajen pečat na tvoji duši. Te misli bodo pomagale »intelektualnemu znanju«, ki ga boš pridobil z branjem teh vrstic, da bo postalo »znanje srca«, ki ostane za vse življenje.

Kaj je torej cilj tvojega življenja? Kakšen naj bi bil ta cilj? Odgovor je pravzaprav zelo preprost: večji izziv predstavlja to, kako ga živeti. Odgovor je »ljubezen«. Bog nas kliče, da ljubimo. Tako je živel Kristus. Takšno življenje nam omogoča Sveti Duh. In to je življenje, ki so ga dosegli svetniki.

A ljubezen lahko svobodno in čisto deliš z drugimi šele potem, ko sprejmeš božjo ljubezen. Pred tabo je prava priložnost – danes se začanja tečaj »Abc ljubezni«. Nauči se, kako sprejemati božjo ljubezen, in dovoli, da ta ljubezen spremeni tvoje življenje v nekaj čudovitega. (Fantje, ta stvar je tudi za vas. Ljubezen je zelo moška zadeva. Če iščete skrajne izzive, poskusite svoje življenje posvetiti drugim – v velikih in majhnih stvareh. In poskusite to početi dan za dnem. Ko se boste na primer poročili, boste ugotovili, da preizkus resničnega moškega pomeni vsak dan »umreti sebi«. O tem bomo več povedali kasneje.)

Kadar se vprašaš »Zakaj sem tu?«, imej v mislih, da te je Bog ustvaril, da ljubiš in si ljubljen. Kot je rekel Kristus: »Kakor sem vas jaz ljubil, tako se tudi vi ljubite med seboj!« (Jn 13,34) Hočeš vedeti, kaj Bog pričakuje od tebe? Razmisli o odlomku iz knjige preroka Miheja: »Kaj Gospod hoče od tebe: nič drugega, kakor da ravnaš pravično, da ljubiš dobrohotnost in ponižno hodiš s svojim Bogom« (Mih 6,8).

Bog te ljubi bolj, kakor ljubiš samega sebe. Dvomiš? Preberi odlomek iz Janezovega evangelija: »Nihče nima večje ljubezni, kakor je ta, da dá življenje za svoje prijatelje« (Jn 15,13).

Ob odlomkih, ki si jih pravkar prebral, moraš veliko moliti ... Tako jih boš lahko začel *resnično živeti* tudi v vsakdanjem življenju.

Še zadnja misel, preden nadaljujemo: naslednjič, ko vidiš Kristusa na križu, pomisli na to, da imaš Boga, ki te tako ljubi, da je raje umrl, kot da bi preživel večnost brez tebe.



OSEBNA MOLITEV IN DNEVNIK

Branje: V tišini in počasi preberi spodnje razmišljanje.

Vsak človek hrepeni po tem, da bi se lahko nekemu popolnoma predal, da bi s sorodno dušo živel resnično globok in predan odnos. Želimo si popolne in brez-pogojne ljubezni. Toda Bog pravi:

Počakaj, dokler nisi potešen, izpolnjen in zadovoljen s tem, da te ljubim jaz sam in dokler se meni samemu popolnoma in brezpogojno ne predaš.

Ljubim te, otrok moj. A dokler ne odkriješ, da boš zadovoljstvo našel le v meni, ne boš mogel živeti popolnega človeškega razmerja, ki sem ti ga pripravil. Nikoli se ne boš mogel združiti z drugo osebo tako, kot si želiš, dokler se ne združiš z mano in pri tem izključiš kogar koli in kar koli drugega ter vse ostale želje in lastnino.

Hočem, da nehaš načrtovati in si nehaš želeti ter mi pustiš, da ti predstavim najbolj vznemirljiv načrt – načrt, ki si ga ne moreš niti zamisliti. Zate hočem najboljše. Prosim, dovoli mi, da ti ga prinesem.

Tvoje oči naj zrejo vame in pričakujejo veličastne stvari. Okušaj zadovoljstvo v zavesti, da SEM. Še naprej se uči in poslušaj stvari, ki ti jih govorim. Biti moraš potrpežljiv.

Ne vznemirjaj se.

Ne skrbi.

Ne oziraj se okrog, kaj imajo drugi.

Ne oziraj se za stvarmi, za katere misliš, da jih potrebuješ.

Samo vame glej, da ne zamudiš stvari, ki ti jih hočem dati.

Potem ko boš pripravljen, te bom presenetil z ljubeznijo, ki bo čudovitejša, kot si kdaj koli sanjal. Veš, dokler ne boš pripravljen in dokler ne bo tisti, ki sem ti ga namenil, pripravljen ... Dokler ne bosta oba zadovoljna le z mano in z življenjem, ki sem vama ga pripravil, ne bosta mogla izkusiti ljubezni, ki ponazarja moj odnos s tabo ... Odnos popolne ljubezni.

(Molitev neznanega avtorja)

Molitev: Vzemi si nekaj minut in tiho razmisli, kaj Bog govori v tvojem srcu.

Tvoj odgovor: Uporabi dnevnik, v katerem boš lahko odgovoril čudoviti ljubezni, s katero te ljubi Bog. Če ti pomaga, še enkrat preberi razmišljanje (napisano iz božje perspektive) in reši vse tri naloge (str. 17).



»Čistost je težka in dolgotrajna zadeva. Treba je biti potrpežljiv, da prinese sadove – sadove sreče, ki jih prinese ljubeča dobrot.

Toda hkrati je čistost zanesljiva pot do sreče.«

– Papež Janez Pavel II.



VADI

Prva naloga: Nariši risbo, napiši pesem ali skladbo, ki bo drugim na ustvarjalni način pomagala spoznati, zakaj moški in ženske nimajo smisla, če so drug brez drugega – moški in ženska sta namreč ustvarjena za združitev. Kakšen bi bil svet, če ne bi bilo žensk? Kakšen bi bil, če ne bi bilo moških? Na neki točki lahko ustvarjalno dodaš besedilo o stvarjenju iz Prve Mojzesove knjige (1 Mz 2,24). S preprostim spoznanjem, da potrebujemo drug drugega, se lahko zaveamo tudi tega, da smo ustvarjeni za občestvo.

Druga naloga: Uporabi izraze iz slovarja na koncu poglavja in s pomočjo spleta ustvari svojo križanko ali osmerosmerko, ki bo sošolcem pomagala, da si bodo lažje zapomnili številne nove besede iz tega poglavja.

Tretja naloga: Poglobi se v izvirno besedilo Janeza Pavla II. *Teologija telesa* z dne 14. novembra 1979. Najdeš ga na spletni strani www.teologija-telesa.si. Besedilo se osredotoča na človeka, ki si Boga predstavlja skozi občestvo. Napiši povzetek papeževega nagovora.



Prvi projekt: Uporabi digitalni fotoaparati, kamero ali prenosni telefon in postani novinar. Pojdi v šolsko jedilnico ali na kakšno šolsko prireditev in učencem zastavljaj naslednje vprašanje: Kakšen je smisel življenja? Ko boš posnel deset odgovorov različno starih oseb, posnemi še sebe in povzemi, kar si slišal. Nato v eni minuti tudi sam odgovori na vprašanje, kaj je zate smisel življenja.



ZAKLJUČNA MOLITEV

Voditelj: V imenu Očeta in Sina in Svetega Duha. **Amen.**

Voditelj ali bralec 1: Blažena Devica in Mati Marija, prosi za nas, da bomo tudi mi, tako kot ti, živeli v popolni ljubezni. Pomagaj nam, da bomo živeli vredno vrnitve k njemu, ki nas je ustvaril v ljubezni in za ljubezen. Prosi za nas, da bomo tako kot ti živeli brez greha in bili popolna posoda Svetega Duha.

Voditelj ali bralec 2: Skupaj molimo: Zdrava Marija, milosti polna, Gospod je s teboj, blagoslovljena si med ženami in blagoslovljen je sad tvojega telesa Jezus. Sveta Marija, mati Božja, prosi za nas grešnike, zdaj in ob naši smrtni uri. Amen. Sveti (npr. zavetnik vaše župnije), prosi za nas. V imenu Očeta in Sina in Svetega Duha. **Amen.**

Slovar

ključnih izrazov

Brezup: V nasprotju z upanjem je brezup odločitev, da nehamo slediti tistemu, kar nam je pravzaprav namenjeno. V naši družbi mnogi obupajo in mislijo, da je nemogoče najti ljubeče in zvesto srce. A kjer je Bog, je vedno upanje, in v njem lahko najdemo ključ do ljubeče zveze, ki podarja življenje in ki traja.

Celibat (življenje v celibatu): Svobodna odločitev, da se oseba odreče zemeljski poroki »zaradi nebeškega kraljestva« (Mt 19,12), se pravi zaradi nebeške poroke med Kristusom in Cerkvijo. Ljudje, ki živijo v celibatu, so poklicani, da se »brez razdeljenosti posvečajo Gospodu in temu, kar je njegovega« (KKC, 1579, 1 Kor 7,32).

Dostojanstvo: Prirojena in nespremenljiva vrednost vsakega človeka kot neposredna posledica tega, da smo ustvarjeni po božji podobi.

Izvirni greh: Prvi človeški greh proti Bogu, ko sta se Adam in Eva zavestno odločila, da ne bosta ubogala božjega ukaza in namesto tega ravnala po svoji volji. Ta odločitev ima posledice za vse človeštvo, zato smo vsi nagnjeni h grehu in k neurejeni želji po kršenju božjih zapovedi, hkrati pa svet zaznamujejo trpljenje in vse vrste težav, vključno s smrtjo.

Ljubezen: Odločitev, da »hočemo nekomu dobro« (sv. Tomaž Akvinski, naveden v KKC, 1766). Janez Pavel II. ponovi isto definicijo v številnih spisih o ljubezni in doda, da ljubezen zajema iskreno podaritev samega sebe drugim.

Občestvo: Zveza med dvema ali več ljudmi, ki se drug drugemu podarjajo v ljubezni. Drug v drugem vidijo podobo Boga in bližnjemu želijo najboljše. Janez Pavel II. govori o zvezi med Adamom in Evo kot o »prototipu« občestva, prek katerega moški in ženska v večji polnosti postaneta podoba Boga.

Poželenje: To je »neurejena želja po spolni nasladi ali neurejeno uživanje le-te« (KKC, 2351). Gre za spolno željo, ki ni v skladu z božjo ljubeznijo, ampak je sebična želja, ki išče lasten užitek na račun drugega.

Poželjivost: »Nagnjenje h grehu«, ki je v vseh nas, saj smo ga podedovali po Adamu in Evi. Proti njej se moramo boriti s »Kristusovo milostjo« (KKC, 1264). Čeprav nas vodi h grehu in izhaja iz greha, poželjivost sama po sebi ni greh.

Spolna svoboda: Skupen izraz za opustitev »pravil« na področju spolnosti, pri čemer lahko s svojo spolnostjo vsak počne, kar želi. Vendar pri tej osvoboditvi v resnici ne gre za spolno svobodo, ampak za izgovor, da se spolnost uporablja kot oblika sprostivne, kar pogosto vodi v suženjsko odvisnost od nje ter v izpraznjeno življenje, polno propadlih zvez.

Teologija: Veda o Bogu oziroma »vera, ki išče razumevanje« (sv. Anselm). Beseda izhaja iz grškega izraza *theos* (Bog) in *logos* (beseda). Teologija je samostojna veda, ki si s preučevanjem v veri prizadeva za razumevanje Boga in njegovih besed.

Teologija telesa: Veda o Bogu in smislu našega bivanja, kakor se razodeva skozi naša telesa.

Zakrament: Zakrament naredi nevidno stvarnost takšno, da jo lahko vidimo. Zakramenti so zunanja znamenja, ki jih je »postavil Kristus ter jih izročil Cerkvi in se nam po njih podeljuje božje življenje [milost]« (KKC, 1131).

Zakramentalnost telesa: Naravna sposobnost telesa, da predstavlja vidno znamenje nevidne božje ljubezni.